

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Næste Nummer udkommer i Januar.

Brændpunktet

Redaktør : Paul Crüger-Hansen.

Nr. 12

December 1913.

2. Aarg.

LUBIN, PARIS

Lubins verdensberømte Ess Boupuet
er den nobleste Parfume for Herrer

Julen.

Det er dog rædsomt, saa Tiden gaar, nu har vi allerede Julen igen! Man har ondt ved at tro det, men der er dog ingen Tvivl mulig. For det første siger Kalenderen det, og for det andet — ja, gaa blot ned ad Gaden, saa mærker du det straks, det er Jul, det er ikke til at tage Fejl af.

Butiksvinduerne straalér pynkede med Gran, og paa Raadhuspladsen begynder Juletræerne at dukke op. Om et Par Dage saa er de der allesammen

ligesom i Fjor, en hel lille Skov midt i Byen. Damerne med Pakker er der ogsaa. Om Eftermiddagen vrimler de op og ned ad Strøget, og Sporvognene fylder de til sidste Plads. Det er Jul, det er let at se.

Men Vejret, er det et Julevejr? Ja, se, det kan jeg jo ikke sige saa bestemt i Forvejen, men desværre, jeg tror, det regner. Den hvide Jul kendes jo slet ikke mere her i Byen. Det er kun hos Digtere og Forfattere (Riisager), den findes. Men, om det regner eller ikke, Julen kommer dog alligevel — men hvilken Jul?

Det er ikke blot Vejret, som har forandret sig, nej, selve Julen er i Færd med at moderniseres.

I hvor mange Hjem fejres den nu ikke som en større Middag? Juletræet er der nok endnu, ja, ovenikøbet meget større. Straalende er det, og kostbart, fyldt med Flitterstads og Glas, og er det rigtig fint, saa kan det trækkes op og dreje rundt, mens en Spilledaase eller Fonograf lirer en Julesalme af.

Julelys? nej, hvor vil I hen? Elektrisk skal det være! Man trykker paa en Knap, saa tænder det. Det er bekvemt, og det er moderne.

Men næste Aar, ja, næste Aar saa bliver det endnu meget, meget bedre; saa faar man Juletræer paa Film! Det bliver dog dejligere end nogensinde før — men Juletræer, nej, det er det ikke!

Maa jeg saa bede om den gamle Jul! Det var en Fest, ikke støjende og vild, men fuld af Højtid og af stille Glæde. Juletræet var ikke elektrisk, og Salmen maatte man selv synge; men det var jo netop det, der var det kønne.

Paa Landet fejrer man endnu den gamle Jul og Gud ske Lov ogsaa mange Steder her i Byen. Lad os da haabe, at det vil blive ved i mange Aar, saa

at man ikke helt skal glemme, hvorfor Julen holdes.

Red.

Med Luftskibet „Schwaben“.

Ved en særlig Begunstigelse blev det tilladt min Fader og mig at deltage i en af Zeppelinluftskibet „Schwaben“s Prøveture. Det er om mine Følelser ved denne Begivenhed, jeg vil fortælle.

Vi stiger ind i et vaggonlignende Rum som i en Spisevogn i et D-Tog. Afgangsbesværlighederne mærkes ikke af Passagererne, thi Vejret er næsten stille, og selv i mindre roligt Vejr er det udenforværende Personale stort nok til at beherske og regulere Starten.

Vi sætter os ved Kupévinduet og ser Jorden synke og synke under os, men forøvrigt har vi ingen aparte Fornemmelser af nogensomhelst Art. Der er en hel Del Passagerer, og da Turen vil vare flere Timer, medføres alt til Livets Ophold samt en Tjener til at servere. Alt foregaar saa roligt og naturligt, som var det en almindelig Rejse, men kaster man et Blik ud gennem Vinduet, er Forskellen himmelvid. Kører man

Abonnér paa „HJEMMET“,
Danmarks største og bedste Ugeblad,
1 Kr.25 Øre pr. Kvartal 10 Øre pr. Uge.

med Toget, synes Skove og Marker, Huse og Byer at ile forbi i susende Fart. Fra et Luftskib kan man næppe and Bevægelsen. Landet ligger saa mærkværdig flat dernede, og man ser saa langt til alle Sider.

Skove ser ud som Møs, Jernbaner og Veje som Strøger, og selve Farten synes intet at være, selv om den er 60 km. i Timen, eller den samme som Iltogets mellem København og Korsør. Dette er begrundet i, at vi er saa langt fra Genstandene. Som enhver, der har sejlet med en Oceanflyver, vil have bemærket, synes den Fart, man har, naar man fra det højtliggende Promenadedæk ser ned i Vandet, der stryger agterud langs Skibssiden, at være meget ringe i Sammenligning med den Fart, man synes at have, naar man gør samme Observation fra en lille langtsomtgaende lavdækket Dampbaad.

I Jordtoget høres en uafbrudt Raslen, forbunden med Slingsringer til højre og venstre, naar man paa en Station passerer Skiftesporene, og med den aldrig ophørende Hamren af Hju-

lene, naar de gaar over Skinnestødene. En Ulempe, som Jernbaneteknikerne endnu ikke har formaaet at overvinde.

Her oppe hersker endnu Eventyret.

Rundt omkring har man Lufttrumets uhyre Ensomhed, og under Gulvet den dybe Afgrund. Blidt, som baaret af Aander, svæver Luftskibet fremad. Af Lyde høres kun Propellernes jævne Snurren og ellers ingen. Kun en Gang imellem kan man fra Jorden høre en Hunds Gøen. Dybt nede i en tilsyneladende uhyre stor grydeformet Cirkel ligger Landet med dets Floder og Søer, dets Bjerge og Dale, dets Skove, Landsbyer og Stæder. I den fjerntliggende Horisont gaar Landet over i Lufthavet, dækket af lette Skyer, der giver alt fantastiske Former. Snart tror man at se Floder og Søer blinke i det fjerne, snart opdukker sælsomt formede Borge og Slotte. Men naar man kommer nærmere, bliver Søerne til solbeskinnede Marker, Borge til Byer og Slottene til skovklædte Bjerge — kort sagt — et Eventyr.

Men selve Turen er ikke noget Eventyr; thi som et virkeligt Tog gennemsuser Luftskebet sin Bane. Føreren staar paa Kommandobroen, Styrefolkene ved Styreapparaterne, saavel for Styrbord og Bagbord, som for op og ned; og Maskinmesterne passer Motorerne; og alle lytter de efter Ringsignalerne fra Føreren.

I Regelen navigeres der efter Landkortene, men naar der er Taage (Skyer) om og under Skibet, maa man styre efter Kompasset. Dette kan imidlertid kun vise den Retning, hvori Stevnen peger, men ikke den Retning, hvori Luftskebet bevæger sig, og disse falder ikke afgjort sammen. Thi er der Blæst f. Eks. fra Siden, vil Luftskebet drive af til Siden med Vindens Fart. Og denne har man endnu ingen Midler til at bedømme og maale. I Luftskebet føles kun én Vindretning, og denne er med samme Maskinkraft, altid lige stor og altid lige stik imod. Denne Afdrift er én af Luftsejladens Vanskeligheder, og den forøges yderligere derved, at alle Genstandene paa Jorden tager sig ganske anderledes ud, end man er vant til at se dem. Derfor følger Flyverne ogsaa gerne Jernbaner, Veje eller Floder, og derfor har man alvorligt tænkt paa at indrette Signal-

Flader, der kan ses højt oppe fra, og som ved Tal eller Mærker angiver Navnene paa de Steder, som man passerer hen over, og om — og da hvor — der findes Landingspladser.

En Fordel har Luftskebet fremfor dets Broder paa Vandet, nemlig den, at det, i Tilfælde af Uvejr, kan stige op over det; og det er ogsaa en Fordel, at det i bjergrigt Terræn, hvor Bjergene repræsenterer Havets Grunde, ligeledes ogsaa kan gaa op over disse. Det maa heller ikke lades ude af Betragtning, at Luftskebet kan følge den lige, altsaa den korteste, Vej mellem Afgangs- og Ankomststed.

Men der er alligevel forbundten saa mange Ulemper og Farer med Luftsejladens, at der er langt frem, inden dens Virkefelt bliver det, som man ønsker og haaber, nemlig saa sikker og paalidelig som Søskibets.

E. W. P.

Ballet

hos Frkn. Nimb.

Det var den virkelig første Balsucces, som vi har haft. Ikke blot havde der meldt sig tilstrækkelig mange Deltagere — takket være den ihærdige Agitation med Plakater og Løben

Stærke Stoffer til Skolebrug,

mørkeblaa og melerede.

Crome & Goldschmidts Hovedudsalg,

Citygade 22, Hj. af Kr. Bernikowsgade.

om med Lister — og ikke blot var „Stemmingen“ i Orden, nej! der var noget ganske ekstraordinært ved denne Aften; der var „noget i Luften“, som man ikke kunde forklare.

Den første Begejstring fik Luft ved Bordet, efterat Hr. H. Madsen og Hr. F. T. B. Friis havde budt „Velkommen“. Det var ved den første Sang: „Dialogus inter magistrum et discipulum,“ forfattet af den tidligere Elev, Hr. Jørgensen, som jo vil være kendt for de fleste Elever, der har noget med Diskussionsklubben at gøre.

Men dette skulde kun være „Dialogen“.

Der kom nemlig to yderst morsomme Viser, efter at Hr. Povl H. Levig havde taget til Orde. Den første („Vidnesbyrdbog ved Skoleballet den 29. November 1913“) var en Grosse-rer — som sad ved Siden af Undertegnede — saa begejstret for, at det ved hans Hjælp lykkedes at trække Sangen i Land; der blev klappet i 2 hele Minutter! (Hvilket burde være et tilstrækkeligt talende Bevis for,

at Sangen var blevet modtaget med Begejstring.) Den havde forøvrigt en ret kedelig Melodi, som ingen kunde.

Vi skal lige udtage et Par Strofer af Visen:

Hr. Müller med en gammel Bog i for-
tabt Undren staar.

„Aah, Gud bevar's — den er s'gu fin
— men den maa smøres.

Tag en Tot Vat. lidt Olje paa: en
smuk Kulør den faar

— — —

Sømmet er — forekommer
det mig — truffet lige paa Ho-
vedet, og det samme gælder og-
saa følgende Strofer:

Hr Bøving ind i Klassen gaar i al sin
Værdighed:

„Maa jeg faa Ro — gaa paa din
Plads — vil I notere!“

og han fortæller nu saa smukt om
Jordens Herlighed,

Nutidens By'r — Fortidens Dyr og
meget mere,

Adskillige Lærerkrafter er
„behandlede“ her. Hr. Henrik
Madsen — som det sig hør og
bør — først, dernæst kommer
Turen til d'Hrr. Tuxen, Jen-
sen og selv Hr. Adolph Hau-
berg slipper ikke. Og slet ikke

at tale om Frk. Müllertz, Hansen og C. Moritz. Og til Slut -- Rosinen i Pølseenden -- Hr. Valdemar Thygesen.

Visen om „Basseralde“ vakte vild Begejstring hos alle, og Hr. Insp. O. Madsen var den allerivrigste til at faa den sunget „noch einmal“.

Midt i Begejstringen rejser Hr. Insp. A. Hauberg sig og udbringer en Skaal for Fru B. Madsen og den lille Agnete, og denne besvares med tre kraftige Hurraraab. Selv om jeg til daglig sætter stor Pris paa Hr. Hauberg, saa kan jeg dog ikke nægte, at jeg var „gal i Hodet“ paa ham den Aften; men jeg har dog i mit stille Sind -- og nu officielt -- tilgivet ham; det var jo sikkert uforskyldt, at Hr. H. tog Brodet ud af Munden paa en agtværdig Medborger!

Endnu 2 Taler -- fornøjelige begge 2 -- fremsagdes af „Kvindens Ven“ og Hr. F. Crüger Hansen. Hvad „Kvindens Ven“ udbragte en Skaal for, er vel unødvendigt at omtale, derimod kunde jo ingen vide, hvad Hr. C. H. havde paa Hjerte -- det skulde da lige være de „indviede“. Hr. Crüger Hansen takkede III. G for det uhyre Arbejde, som var lagt for Dagen -- og det var i velvalgte Ord.

Hr. Carl Valdemar Thoma-

sen var Dirigent ved Bordet, og han dirigerede paa sin bekendte pragtfulde og pompose Maade -- det var kort sagt ypperligt.

Efter en Pause paa 25 Minuter toges fat paa Boston, denne saa fornøjelige Dans. Til Afveksling dansedes der 2 Gange Lanciers.

Kl. 11^{3/4} kom saa endelig det, der „var i Luften“. Helt oppe fra Scenen kom det. En nydelig norsk Bondejente -- lige til at danse Boston med -- og en dito Bondegut spillede norske Folkemelodier, og de fortjente med Rette det Bifald, der tilfaldt dem. Og saa begyndte Bostonen igen, og nu gik det mere strygende, for man syntes uvilkaarlig, at hun var saa „tiltrækkende“.

Og Stemningen gik nu over alle Bredder, og der dansedes og dansedes, saa man var helt øre i Hovedet. Og da der sluttedes af, hørte jeg en ung Mand nynne følgende lille Sang ved sig selv (I Parentes bemærket: denne Sang fortjener at læses, thi det viser hvor munter Stemningen var blevet).

Einar Odland.

Min søde lille Pige,
min egen lille Skat
behøver jeg at sige,
hvorledes det er fat?

Du ved det allerede,
du mærkede det paa
mit Øjes dybe Hede,
hver Gang jeg paa dig saa.

Du kan din Rødmen spare,
jeg kender jo saa godt
hvert Ord, som du vil svare,
smil Ja'et til mig blot.

Jeg har jo længe anet,
at vi to, vi var kvit.
Du har mit Hjerte ranet,
men gav i Stedet dit.

Ja, dans i mine Arme,
hvis du da troer, jeg taaler
din glade Ungdoms-Charme,
som mig i Møde straalere.

Diskussions- møder.

I den forløbne Maaned er der blevet holdt to Foredrag i Diskussionsklubben.

Det første af disse var imødeset med en vis Spænding, da det var en fremmed, Hr. Student Lambek, der skulde tale. Foredraget var meget godt, og Tanken, som laa bag, saa ogsaa tiltalende ud, men Emnet egnede sig aldeles ikke til Diskussion. Der var da heller ingen, som havde noget at sige, da Dirigenten opfordrede dertil,

kun Fin Friis kom for Skams Skyld med et Par ligegyldige Sorgsmaal. Derefter afbrødes den pinlige Stilhed kun af Dirigenten, som skiftevis satte og hævdede Mødet, indtil ogsaa han blev træt, og man gik hjem.

Det andet Foredrag: „Kunsten i vore Dage“, skyldtes K. A. Riisager. Nogen videre Sagskundskab robede det afgjort ikke, men det var holdt i en saa kvik og slagfærdig Tone, at de fleste let tilgav denne Mangel.

Riisager fremsatte den Paastand, at Nutidens Kunst i det hele taget viste en mere eller mindre tydelig Tilbagegang. I den paafølgende Diskussion naaede man dog efterhaanden til det glædelige Resultat, at de omstridte Kunstarter næppe stod lavere nu end før, men at de kun havde fundet andre Former.

Forresten udviklede Diskussionen sig lidt efter lidt til en Udveksling af raske, men lidt dybgaende Bemærkninger.

Jeg vil her lige nævne et Eksempel, som giver et godt Indblik i Tonen.

Fin Friis fremsatte den Formodning, at et Billede, som Riisager betegnede som: „noget grønt med en rød Klat i Midten“, ikke var beregnet til at ses nærvæd. Man skulde maaske se det fra Siden, eller ogsaa staa to Sale derfra. „Ja,

eller maaske bagved, var Riis-agers vittige Svar, som da ogsaa lønnedes med et kolossalt Bifald.

Uheldigvis havde I. G. paa tre nær undladt at give Møde, formodentlig paa Grund af den videnskabelige Titel. Det var Skade. Foredraget vilde ellers netop have været noget for dem.

Rød.

Julekvæld.

Det var Juleaften, en af disse rigtig gammeldags Juleaftener med Sne over Jorden og tindrende Stjerner paa den frostklare Himmel; en Jul af den Slags, som vi ellers kun kan tænke os, Eventyrets Jul maa være.

Der var saa stille i Gaderne — Julelysene var allerede tændt de fleste Steder, kun de hjemløse Stakler flakkede om derude i Sneen og Mørket.

Sneen knirker sagte, det er en, der lusker omkring, forsigtigt snigende sig frem ad Gaden. Sulten nager og piner ham, og han er ved at segne af Træthed. Men ikke alene disse legemlige Kvaler har han at kæmpe med — nej, det er Sjælen — Samvittigheden.

Stjæle paa denn ehellige Nat! Nej, nej saa hellere dø af Sult. Og dog i to Dage gaa om paa

Gaden uden en Smule Mad, er det saa Synd at stjæle?

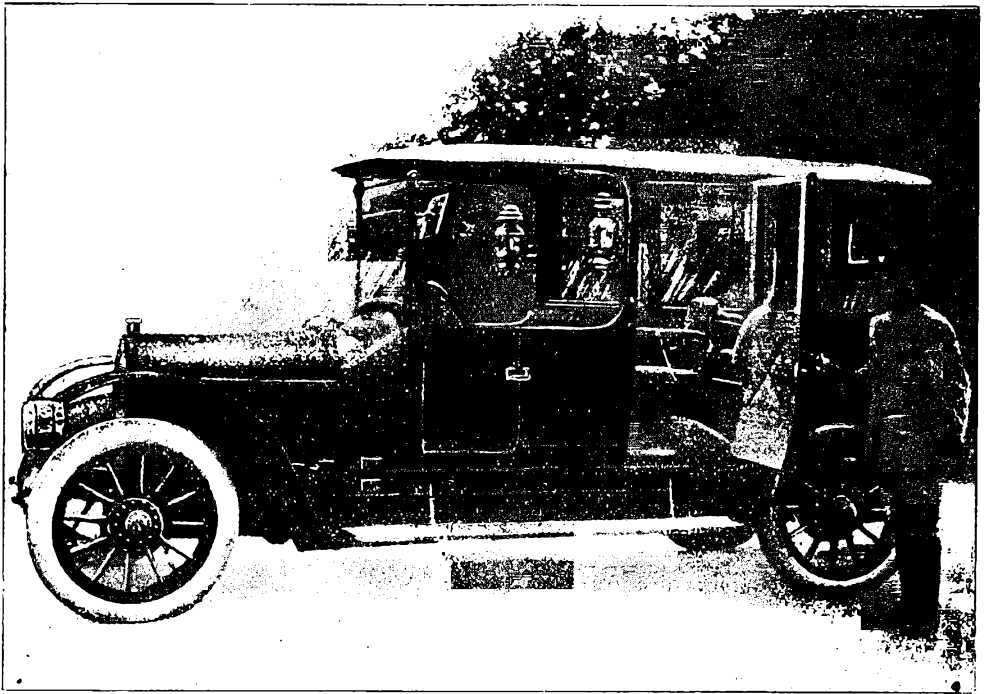
Og videre vakler han frem i Mørket forbi en Lygtepæl, der sender et underlig gult, flakkende Skin ud over Sneen. Lyset staar omkring den som en Dis i Vinterluften. Længere henne — paa Hjørnet — staar en Betjent. Nej, der er dog noget vist afskrækkende ved ham — selv om man ikke har stjålet, saa har man dog haft det i Sinde. Og med en pludselig Drejning gaar han ned ad en Sidegade for at undgaa Betjenten derhenne. Saa standser han brat — hvad er det?

Der lyder Sang et Sted i Nærheden. Han gaar efter Lyden, indtil han standser udenfor et aabentstaaende Vindue i en stor graa Villa. Nu synger de derinde, og stille men smukt lyder Sangen ud: „Han favner hver Barnesjæl paa Jord og løver os Englevinger“.

Han derude er gaaet helt hen mod Vinduet, og derfra, hvor han nu staar, kan han se ind. Der gaar Faderen med et Barn paa Armen — og se, hvilke Gaver! Men smukkeste er dog Træet, som straalere i al sin Pragt med Lys som Fugle paa Kviste — og øverst oppe en straalende Julestjerne.

Han fryser og trækker den tyndslidte Jakke tæt sammen om sig. Der bæres en Strøm

»BERLIET«

Le Roi de Tourisme

Model 1914.

har en blød og lydløs Gang

leveres med **DYNAMO** for Lys, Signalisering, Selvstarter.

»Rolls-Royce«

uimodsagt Eliten af engelsk Automobilindustri.

Repræsenteret ved:

„AUTO-AUTO“

Telefon 6414.

Colbjørnsensgade 3.

af varm Luft ud gennem Vinduet og hen til ham. Hvor er det dog smukt at se dette her naar blot det aldrig forsvandt; gid han maatte staa saadan hele den lange Julenat og se paa det. Han stod i Angst for, at de skulde lukke Vinduet og rulle Gardinerne ned.

Nu var Gaverne uddelt, kunde han se og høre det kunde han ogsaa paa Bornenes Jubel. Faderen derinde gik stille hen og talte med en gammel Børstemoser, og nu tog de allesammen hverandre i Hænderne og gik rundt om Træet. Og atter tonede Sangen ud over Sneen: „Julen har bragt velsignet Bud!“

Han satte sig ned og lyttede efter Sangen. Det begyndte at sne — „Glæden er Jordens Gæst idag“ — ja Glæden, denne vidunderlige halvt ubevidste Glæde, den havde ogsaa fundet Vej ind i hans Hjerter og gjort det saa varmt og godt derinde.

Sneen faldt tættere og tættere. Han mærkede, hvorledes den trængte ham ind paa Bystet og smeltede der. Men det gjorde ingen Ting. Der inde var der saa varmt og sikkert, der kunde Kulden intet gøre, saalænge de blot sang deroppe.

Han sad som en uformelig Skikkelse bøjet sammen og med Hovedet hvilende mod Knæene.

Hvor lod den dog mildt, velsignet denne Sang. Og med et var det „som om alt blev saa underlig let — som om Sneen blev varmende Lysstraaler og den haarde, kolde Jord et blødt dejligt Leje. Han hørte det ligesom langt borte, som en fjern Musik: „Han favner hver Barnesjæl paa Jord og lover os Englevinger“.

Betjenten fandt ham næste Morgen. Han sad stiv og dødt med Hovedet hvilende mod Knæene. Sneen, som var føjet tæt sammen om ham, havde reddet ham det sidste Leje.

K. Aa. R.

Diskussionsklubben

—

I Diskussionsklubben holdt Student Lambek Foredrag den 12. November om: „Nordens aandelige og kammeratlige Enhed“. Der fulgte ingen Diskussion efter Foredraget. Bestyrelsen bemyndigedes til at tegne Abonnement paa „Nordens Ungdom“.

31 Medlemmer gav Møde.

Den 24. November holdt K. Aa. Riisager Foredrag om: „Kunsten i vore Dage“. Bagter fulgte en livlig Diskussion, i hvilken mange tog Del.

28 Medlemmer gav Møde.

Mandag den 15. Decbr., Kl. 8, holder Hugo Henius Foredrag om: „Anarkisme“.

CARL LØNBERG.

Herre-Ekvipering. — Danske Spejder-Dragter. ▽
Milltær-Huer, Handsker og Halsbind. Stort Udvalg af Studentehuer.
K. F. U. M. Gothersgade 115.

Naar De vil købe „Fotografiapparater“, eller De vil have Oplysninger om **Fotografien**, da henvend Dem til os. Vi giver gerne alle Oplysninger. Vore „Sigurd“ og „Ilford“ Plader er enestaaende.

Kongsbak & Cohn, Skovbog. 1.

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.

Fotografier fra Kr. 1.50 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper og store Billeder meget billigt! — Aabent Søndag og Hverdag fra 9—7.

Emil Clausen.

H. Christensens Bog- og Papirhandel,

Gt. Kongevej 105. — Telefon 2664.

Eget Bogbinderi. **Eget Bogtrykkeri.**

Leverandør til Henrik Madsens Skole.

Alle Skolebøger og Skolemateriale til Henrik Madsens Skole.

Husk

Skolens Boghandel.

H. A. Sølling:

H. C. Ørstedesvej 42.

(Hj. af Førehammersvej.)

Telf. 2 3 4 0.

Stort Lager af Skolebøger og Skole-
rekvisitter til Henrik Madsens Skole.

POUL HOLM, Silkegade 11.

Fodbold- og Tennisdragter. -
Tennissko og Fodboldstøvler. -
Reglementerede Gymnastikdragter.
Leverandør til Henrik Madsens Skole.

POUL HOLM, Silkegade 11.

Raad Din Moder og Søster

til at købe **Julegaver** hos

FONNESBECH

paa Nørrebro.

VIKTOR HANSEN, Nørrebrogade 18.

Leverandør til Brugsforeningen for Embeds- og Bestillingsmænd samt Læger.

Bøger, Noder og Billeder

købes og sælges.

Frederiksberg Antikvariat

Gl. Kongevej 92.

Vilhelm Hass,

Glarmester,

Niels Ebbesensvej 25,

anbefaler sig med alt

— til Faget hørende —

Stort Udvalg i Skolefodtøj.

Reparationer udføres

- bedst og billigst. -

Skotøjsforretningen „F R E M“.

M. Weilgaard.

Gl. Kongevej 135.

Tlf. 83 88.

Leverandør til Brugsforeningen
for Embeds- og Bestillingsmænd
— samt Læger. —

Køb

Julegaver.

hos

FERD. HANSEN,

Nørrebrogade 16.

Stort Lager af Urkæder, Broscher og
alt til Guldemedefaget henhørende.

Vil

De spa-

re Penge,

da Køb altid

Deres Fodtøj

Forchhammersvej

20. AUG. ANDERSEN.

* Telefon Nora 1191 x.

Moderne Faconer, bed-

ste Kvalitet. Repa-

rationer udfø-

res. 1. Klas-

ses Mate-

riale.

o

Julius Otto's

Konditori og Konfektfabrik.

Gl. Kongevej 112.

:: Telf. 2474. ::

— 10% til Elever paa alle Varer —

Redaktionen sluttet den 6. December.

Redaktion, Carolinevej 20, Hellerup. Telefon Hell. 1007.

Aage Hansens Bogtrykkeri, Nørregade 45.